

Johannis Gaubii epistola problematica, prima [-tertia] / ad ... Fredericum Ruyschium.

Contributors

Gaubius, Johannes, active 1695-1720.
Ruysch, Frederik, 1638-1731.

Publication/Creation

Amstelaedami : Apud Johannem Wolters, 1696.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/hqkcv5qv>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

TRACT 10

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30768986>

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA
PROBLEMATICA,
PRIMA,

Ad Virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM

M. D. Anatomiae ac Botanices Professorem.

DE

Pilis, Pinguedine, Septoque Scroti; Nec non de Pa-
pillis Pyramidalibus; ut & de Corpore Reti-
culari, sub Cuticula sito, &c.

AMSTELÆDAMI,

Apud JOHANNEM WOLTERS, 1696.

Nobilissime ac Præclarissime

V I R.

Onsideranti, animoque subinde volutanti, quæ in publica nuper à Te, Clarissime Vir, habita Anatomices demonstratione vidi, quæque ex Te ipso hausi, & tacitè observavi, summam non tantum præbui mihi admirationis ansam, verùm etiam, ut ea paulò exactius examinarem, ac in scientia hac tam nobili tamque excellenti nonnullos facerem progressus, calcar mihi addidisti non exiguum. Ita omnium Spectatorum oculos & animos in Te convertisti, ut, si non cuncti, plurimi saltem, & quidem Doctissimi (ubique enim & omni tempore multi dantur Thyrsiferi, pauci verò Bacchi) maximo cum applausu & approbatione demonstrationem hanc demirati fuerint. Et certè, quem non in admirationem rapuisset insolita isthæc Corporis Contemplatio, elegantissimam viventis instar præ se ferentis faciei formam, quæ floridissimo colore perfusa, & quasi ex albo rubroque mixta, verèque rosea, sine fucò & fallacia cuilibet arridere videbatur?

Quod si quis accuratius mecum incorruptam illius perlustret & perpendat conservationem, haud inficias ire poterit, nihil quicquam simile in corpore unquam fuisse tentatum atque exhibitum. Quàm scitè & affabrè totius corporis Venæ conspiciebantur integræ & illæsæ, membraque omnia flexibilia, quanquam solida & dura! prætereà Viscera, quæ aliàs, quod fidem superare videtur, corruptioni obnoxia & facilè putrescere solent, Viris Principibus conspicienda præbui, integra, incorrupta & conspectu amœna. Ut cætera multa, rara equidem & præclara à Te exhibita, silentii velo tegam, notiora quippe, quam ego, meique similes, satis dignè illa exprimere valeam: Ac ne pluribus ambagibus has meas exiguo stylo exaratas lineas exornem, Teque Vir Clarissime, ut par esset, summis laudibus extollere videar, quod doctioribus & eloquentioribus, me, Viris relinquo, majorem in partem peto, ut calamo meo faveas, si rudi tantum Minervâ dixerim id, quod res est. Mirari interim noli, Vir Clarissime, quòd illotis, ut ajunt, manibus ad Te accedere, Tuaque pro tenuitate ingenii mei, quasi

ad examen revocare, ac nodorum quorundam difficultatem Tibi objicere sustineam. Quandoquidem singularis Tua erga me humanitas & benevolentia, quâ ad Dissectionis Tuæ Anatomicæ inspectionem aditum mihi patefecisti, animum mihi addit, largamque aperit januam, ut omni mihi modo persuadeam, Te fiduciam hanc meam, non sinistrè interpretaturum, verùm comi benignoque excepturum esse animo. Facilem proinde Te mihi præbeas, etiam atque etiam rogo.

1°. Ostendisti nobis, Vir Clarissime, Glaudulas miliares cutaneas, partim per Cutim dispersas, partim verò sub ea confitas. Manet itaque difficultas, *Utrum Pili ex illis emergant nec ne?*

2°. Demonstrationis quoque copiam dedisti omnibus spectatoribus, Scroti humani, peculiari & planè novo indurati artificio, tamque ritè præparati, ut varia distinctè magis in eo apparerent, quàm in ulla alia corporis parte, vel in ipso Scroto subjecti cujusdam recens defuncti. Si absque incommodo fieri potest, à Te, Vir Præstantissime, doceri desiderarem, *Utrum dictum hoc Scrotum publicè exhibitum, Eunuchi* (qui tamen hisce regionibus rari) *fuerit, an verò hominis testibus non viduati?* quoniam, si benè memini, pinguedine in totum haud erat *privatum*; & quod tanto magis mirabar, sepimento præter futuram, in duas partes divisum mihi videbatur scrotum. Quotquot per volvi Auctores, omnes quidem profitentur sub cute Scroti quandam *Δάερον* dictam latere Membranam, nullâ planè Membranæ adiposæ facta mentione. Cuncti enim uno animo convenire videntur, omni pinguedine, Testibus integris, Scrotum esse destitutum. Facilè igitur excusabis, Vir Clarissime, quòd non sine ratione admiratus fuerim, cum observati jam traditi, nullam omninò mentionem factam fuisse, de prehenderem, sub cute nimirum Scroti latere Membranam Adiposam, sicuti in cæteris exterioribus corporis partibus, Pene solo excepto, verùm simpliciter solummodo adverti, carnosam ad Scrotum contrahendum ac corrugandum aptam Membranam *Δάερον*. Inter eos, quos hac de materia evolvi Auctores, Vir Clarissimus est Veslingius, cujus hæc sunt verba: *Sed enim propendentia cum Testibus vasa seminalia studiosa securitatis natura Membranoso veluti sacculo abscondere voluit, quem Scrotum appellant, in medio Lineâ, tanquam futurâ divisum. Non simplex tamen hujus compositio, nam & cute constat, cui cuticula sua jungitur, & Membrana Carnosa, quæ tenuior hic quidem, sed cuti firmiter annexa, quo*

colligere se juxta cum illa, corrugarique facilius possit, &c. pag. 91.

Sicut & Vir Clarissimus Andreas Vesalius, qui sequentia de Scroto tradit: *Testes itaque, inquit, pluribus tunicis seu involucris integuntur, aliis quidem utrique Testi communibus, aliis autem privatim singulos Testes involventibus. Cutis enim & carnosa membrana ambos Testes non secus quàm Universum corpus amplexantur, & duo illis communia statuunt, involucra: Cutis quidem unum, quod reliquâ corporis cute tenuius est, & velut sutura quadam & rugis interstinguitur: ac quibusdam Scrotum, quibusdam verò (qui se latinius loqui existimant) Scortum, Græcis verò ὄρχεον dicitur. Alterum autem carnosa efformat membrana, hic perinde ac Cutis, longè quàm in reliquo corpore tenuior, sed venis frequentioribus, intertexta: pag. 639.*

Item Vir Clarissimus & Anatomicus Accuratissimus Spigelius, cujus hæc sunt verba. *In infima sede lineam habet secundum longitudinem excurrentem, qua in dextram sinistramque partem dividitur & sutura vocatur: cap. xvi. lib. 8.*

Cùm autem planam & dilucidam fatis difficultatis hujus explanationem in dictorum Authorum scriptis invenire non potuerim, ad Recentiores me convertere, eosque pervolvere statui; Inter quos Diligens Anatomicus Dominus P. Blasius, primum tenet locum, qui hac de materia sequentia reliquit; in Miscellaneis Anatomicis hominis brutorumque, &c. ubi loquitur de Numero Scroti, cap. x. *Unum est, dicit, in medio Lineâ quâdam distinctum.*

Item D^{us}. Phil. Verheyen Professor Lovaniensis, quem præ cæteris legendum, mihi commendasti. Ejus hæc sunt verba: *De Scroto, loquentis. Dividitur in partem dextram & sinistram lineâ intermediâ, quam suturam vocant, quæque ob vasa ibidem concurrentia in sectione Scroti, vitari debet, &c.*

His adjunxi quoque elegantissimè pictas Tabulas Professoris Lugd. Batav. G. Bidloo, qui Parte tertiâ de delineatione Scroti his utitur verbis. *Forinsecus Testes extra abdomen propendentes Scroto vestiuntur, laxa æque ac plicabilis membrana, exterius atque interius sutura per ejus longitudinem excurrente, divisa, plurimisque vasis intertexta, &c.* Sed in nullo ea ipsa, quæ publicè nobis demonstraisti, deprehendi, ita ut ad Auctorem ipsum, ex quo hæc emanasse, audivi, me conferre necessarium duxerim, ut inde clariorem hujus rei explanationem haurirem, certoque cognoscerem, num forsan iis in Auctoribus nonnulla ad claram distinctam que per-

ceptionem necessaria præterierim, vel clarè fatis non intellexerim.

Proinde horum omnium à Te, Vir Clarissime, dilucidiosem petere ausim explicationem, ut & modum præparandi Scrotum, quo illud in conspectum veniat Septum, ut & pinguedo. Præterea, me dudum Corporis reticularis Malpighii, ut & Papillarum pyramidalium, verum Tactus organum, desiderasse demonstrationem, libens fateor; de iis non rarè quidem hinc & inde aliquid legi, sed clarè & perspicuè illas in subjecto conspiciere, nunquam antehac mihi data fuit potestas.

Fateri quoque cogor, me nunquam distinctius vidisse Spinalem medullam, constitutam scilicet esse ex meris innumerisque fibris, tenuissimarum membranularum ope, sibi invicem coherentibus, quam in publica demonstratione, eò tempore habita.

Hæc sunt, Vir Clarissime, quæ planioris explicationis ergo Tibi proponere non erubesco, petitione me frustrari nolis, vehementer rogo. Est interim, cur gestiam, quòd Anatomicis Tuis demonstrationibus hæctenus interesse, indeque fructum & emolumentum certè non exiguum, capere, mihi data fuerit facultas. Multò magis autem mihi gratularer, si in juventutis Artis Medicæ usum ea delineare, (innumeris licet districtus negotiis) non gravareris; Ut ea, quæ adhuc in obscuro latent, Tuâ operâ & studio, majori facilitate comprehendere & addisci possint. Quod si facere non recusaveris, multum certè gloriæ & ornamenti Nomini Tuo appones, ac studiosorum omnium animum voluntatemque Tibi devincies maximè.

Quod ad me, Vir Clarissime, sempiternâ memoriâ benevolentia Tuæ erga me beneficium colam, illudque altâ manebit mea mente repostum, ac nomen Tuum re ipsâ atque animo semper gratissimo prosequi, nunquam desinam.

Valeas interim, Clarissime Vir, & divino aspirante Numine, rebus humanis, huic denique Literario, diu supersis. Vale iterum, meque Tui studiosissimum inter eos, qui toto Te pectore venerantur, habeto.

Nobilitati Tuæ

Addictissimus & Observantissimus

Amstelædami ipfis
Calend. Septemb.
M.D.C.XCV.

JOH. GAUBIUS.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO,

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, de Epistola Problematica prima.

Ornatissime Vir,

MEntis tuæ candor & generositas , mihi satis superque per-
 specta , pro me ipso verba faciunt , meque excusant , quod
 in hoc primo literarum congressu , absque ambagibus ,
 verborumque ornatu , ad literas tuas ipsis Calendis Se-
 ptembribus , ad me datas , propter occupationes multifarias , se-
 rius quam volui , respondeam. In illis Vir Ornatissime nonnulla
 video proposita , à me in nuperrima Anatomia , publicè in multorum
 conspectu exhibita & demonstrata , quorum dilucidiorum deside-
 ras explicationem. Doleo interim , quod objecta nimis à te dissita
 & remota , Oculorum acie vix ac ne vix quidem attingere potue-
 ris ; in publica enim demonstratione minutia tam accuratè à non-
 nullis spectatoribus conspici nequeunt , nec datur tempus unicui-
 que speciatim ob oculos ponendi , quæ publicè tractari solent.
 Proinde dissectionis eorundem subjectorum continuationem meis in
 ædibus instituere mihi animus fuit , (quoniam publicis in demon-
 strationibus unicuique satisfieri omninò nequit ,) & quidem in meo-
 rum discipulorum usum & fructum , nec non eorum , qui neu-
 tiquam aliena & sibi ignota Theonino dente rodere gaudent.

Interim temporis successu , si quid rari in meas inciderit ma-
 nus , ipsis quoque dissectioni privatae interesse , dabitur forsan oc-
 casio.

Verùm , ut petitioni Tuæ , Vir Ornatissime , satisfaciam , ad
 propositas Tuas mihi quæstiones me conferam.

In prima itaque propositione rerum novarum desiderio captus ,
 ex me audire anhelas , *utrum Pili è glandulis Scroti emergant
 nec ne?*

In prægressa publica nuper demonstratione , luce meridiana ma-
 nife-

nifestius indigitavi Vaginulas Pilorum plurimas productiores esse, quàm ipsæ glandulæ, ut ex adjecta Fig. Prima, Lit. A. notata liquet.

Vidimus quoque tunc temporis dictas Pilorum Vaginulas, nullis glandulis iustructas, ut ex Fig. Prima Lit. B. videre est: quod mihi persuadet, & firmissimo indicio est, radices Pilorum non semper è glandulis cutaneis emergere, vel inde exortum habere; eo magis, quod vidimus aliis in locis Pilos tam profundas agere radices, ut è pinguedine ipsâ originem habere videantur.

Quoad secundum propositum, Scrotum nuper exploratum hominis erat perfectæ sanitatis, Testiculis haud viduati, in cujus parte superiori pinguedo, ut ex Fig. 1. Lit. C. & Fig. 2. Lit. E. patet, sese videndum exhibebat, quod in obesibus non rarò observavi; in parte autem inferiore nequaquam: Pars tamen Scroti interior ita disposita est, ut apta sit pinguedinem recipiendi, & cöercendi; non minus enim sub ejus cute latitat membrana adiposa, quàm in aliis corporis partibus; quamvis hîc maxima ex parte pinguedine destituta sit, cellulis adiposis sibi ita incumbentibus, ut membrana hæc nil minus, quàm cellulosa, videatur: Quod si autem flatu hæc membrana extensa exsiccet, & post exsiccationem in lamellas dissecetur, cellulæ dictæ, Fig. 3. Lit. nimirum H. signatæ, in conspectum producuntur. Idem videre est in eunuchis, quorum Scrota non rarò ab undiquaque parte pinguedine sunt infarta. Dicta hæc membrana adiposa insuper carneas habet intertextas fibras, ut Figura 3, Literæ G. G. indicant, quarum beneficio Scrotum contrahitur, corrugaturque; quæ fibræ proinde ansam Anatomicis præbuere, ut toti membranæ carnosæ nomen imposuerint.

Quod ad tertium: Ostendimus quoque in supradiçta demonstratione Scrotum illud septi beneficio in duas dividi partes, de quo nil apud Vesalium, Bartholinum, Verheyen, de Graaf, &c. Viros de re Anatomica alias satis benè meritos; & quid mirum? Quandoquidem omnia circa Scrotum Hominis recenter denati, adeò sunt lubrica atque mobilia, ut difficillimè vera septi constitutio appareat: Quapropter, si quis hoc demonstrare satagit, inflandum est Scrotum, & post exsiccationem aperiendum, quo factò sese videndum exhibet septum Scroti, ut ex Fig. 1. Lit. D. notata liquet; estque hoc dictum septum Vasis sanguiferis in numeris perfusum. Vid. Fig. 2. Lit. F.

Quod quartam attinet propositionem de Reticulari corpore Malpigiis

R E S P O N S I O. 9

pigii, sub cuticula sito. Nomen illud ab Inventore Clar. Malpighio fortitum est, qui primus jure merito habendus est detector, Vir, dum viveret, in Anatomicis exercitatissimus. Vix ac ne vix quidem in conspectum venit dictum hoc Corpus Reticulare, nisi post macerationem in spiritu vini: Vixque demonstrari potest vulgari Encheiresi, & communi dissecandi modo, multò minus Papillæ pyramidales, particulæ, quas Anatomix Professores sicco quasi pede in dissectionibus transire solent, quamvis studiosis Medicinæ scitu & visu adeò necessariæ censendæ sint, propter earum usum, quem præstant, ut neutiquam in administrationibus Anatomicis, præsertim privatis, sint negligendæ. Veram hujus Corporis Reticularis & subcuticularis delineationem Microscopio visam, designat Fig. 4. ut & Papillas pyramidales Fig. 5. Fig. autem 6. indicat Corpus Reticulare, sub cuticula situm, naturali magnitudine duplo circiter majus. & Fig. 7. Papillas pyramidales duplo pariter majores. Interim; si me, Vir Ornatissime, invisere dignaberis, omni tempore in iisdem nuper exhibitis subjectis, à biennio conservatis, hæc & similia de novo conspiciendi, proluxa tibi dabitur occasio. Hisce curiositati Tuæ, Vir Ornatissime, me satisfecisse puto, Vale interim, & me studiis tuis optimè velle, certò Tibi persuade,

Data Amstelod.
die 4 Octob. 1695.

F R. R U Y S C H I U S.

M. Dr. Anat. ac Botanices Professor.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ PRIMÆ.

FIG. I.

Scrotum humanum post inflationem exsiccationemque parte superiore apertum, indigitat.

A. A. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis productiores.

B. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis privatæ.

C. Pinguedo in parte superiore Scroti.

D. Septum, Scrotum in duas partes dirimens.

FIG. II.

Septum supradictum Vasis sanguineis innumeris ditatum & exsiccatum representat.

E. Pinguedo in cellulis coërcita.

F. Vasa sanguifera per septum dispersa.

FIG. III.

Faciem internam Lamellæ dicti Scroti exsiccati denotat.

G. Fibras carneas demonstrat.

H. Cellulas adiposas flatu extensas.

FIG. IV.

Corpus reticulare Malpighii, sub cuticula locatum, Microscopio detectum.

FIG. V.

Agmen processuum papillarum cui inhaerentium, Microscopio detectum.

FIG. VI.

Dictum Corpus reticulare naturali magnitudine duplo majus.

FIG. VII.

Agmen processuum papillarum naturalem magnitudinem bis superans.

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA

Anatomica, Problematica

SECUNDA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae, ac Botanices Professore;

DE

Artificiofa Scroti Humani induratione, ejusque Vasorum sanguiferorum cursu ac copia; ut § de Arteriis per costarum periostium, spatia Costarum intercartilaginea, Pericardium, &c. disseminatis.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

JOHANNIS GABRIEL

EPISTOLA

ANATOMICA, PROBLEMATICA

SECUNDA,

DE VITAE HUMANA

FREDERICUM RUYSSCHUM,

PH. D. ANATOMIAE, ET CHIRURGIAE PRAECEPTORIS

DE

ANATOMIA HUMANA IN GENERE, ET IN
SPECIALI, ET DE VITAE HUMANA
PRAECEPTORIS, ET CHIRURGIAE
PRAECEPTORIS, PRAESENTAT

NOBILISSIME , CLARISSIME ,

Nec non

DOCTISSIME VIR.

Anta Tua erga me est benevolentia & humanitas , ut , unde potius exordiar , Tibique grates quas debeo , referam , idoneis mihi verbis destitutus , videar.

Jucundius certè nihil contingere mihi potuit , quàm , quod sepositis innumeris & gravioribus , imò absolutè necessariis Tuis negotiis , tam placidâ benignâque fronte priores meas inspicere dignatus fueris literas. Est revera , cur gratissimo semper agnoscam animo. Inexpectato quoque tam perspicuam dilucidamque , Tibi aliquot ante dies exhibitarum Anatomices nonnullarum quæstionum mihi , non solùm dedisti explanationem , verùm etiam figuras addere non recusasti , adeòque quidem accuratas , ut nullus , quisquis sit , nisi parùm prospiciant oculi mei , in illis hærare , vel objectionem aliquam formare possit.

Quapropter etiam sequentia hæc Tibi proponere non erubesco , nullus dubitans , quin pro Tua in naturam versa consuetudine & benevolentia , benigno quoque vultu illa sis excepturus.

In præcedenti epistola clarè nobis tradidisti methodum , ut & viam præparandi Scrotum humanum , quo pacto scilicet conspiciendæ sese nobis exhibent Scroti Glandulæ , Septum , ut & ejusdem Pilorum Vaginulæ ; cui , si addere quoque dignareris Scroti præparationem , cujus ope vasa sanguiflua in conspectum prodeunt , idque absque Scroti læsione , aut dilaceratione , nos , Clarissime Vir , perpetuò devinctos haberes. Ejusmodi Scrotum humanum corpori adhuc annexum & in Mumiam conversum nuper in privato Collegio Discipulis Tuis ostendisti , non sine omnium admiratione. Scrotum illud non inflatum , attamen induratum mihi videbatur ; in eo præterea rugas naturales , ut & Lineam longitudina-

lem, quibus præditum alias est Scrotum hominis, rectâ nimirum valetudine fruentis, non solummodo oblitterati, ut vasorum cursus distinctius lustraretur, verùm etiam nullas contraxit rugas præternaturales. Quod ad colorem naturalem, non multùm ille mutatus, sed ex albo rubroque adhuc mixtus erat, Scroti instar hominis cujusdam perfectioris sanitatis, & quod admiratione præ cæteris certè dignum est, remotis simul cum lineâ, ut dixi, longitudinali, artificio rugis naturalibus, omnia vasa sanguifera, ne minimis quidem exceptis, facillimè conspici poterant, situm naturalem occupantia. Copiam porrò nobis dedisti videndi Trunculorum majorum id est, ramusculorum vasorum sanguiducorum exortum, & quo ritu illi in Scroti superficie disseminantur, quod nequaquam, meo quidem judicio fieri potest in Scroto, vulgari methodo dissecto, ac in planum extenso; eapropter non miror, quòd nullus hæcenus Anatomicorum horum vasorum distributionem perfectè descripserit, multò minus in tabulis delineaverit.

Ingenuè quoque fateor, Clarissime Vir, demonstrationem de Costarum Periostio, ut & de Membrana Pleura videndi, me diu desiderio flagrasse. Anceps enim hæsi, *Utrum Membranae Pleura pars exterior; seu Lamella costas respiciens, Periostii esset loco, an verò Costæ peculiari gauderent membrana immediatè costas internè amiciente.*

Quum Clarissimum Spigelium evolverem, mihi innuere videbatur, Pleuram Membranam costis inservire pro dicto Periostio: Cap: enim tertio Corp: hum: fabr: Lib. ix. hisce utitur verbis; *Non ineptè costalem Tunicam dixeris, (loquitur de Membrana πλεῦρα) si Græcam exprimere velis appellationem. Est enim Membrana cum universam Thoracis cavitatem, tum imprimis costas obcingens; si mihi Clarissimum Vesalium, ut & Anatomicum Eximium Bartholinum legere non commendasses, in errorem facilè incidissem; Horum enim prior Cap. 2. Fol. 711. hæc tradit; Cæterum præter hanc Membranam Costas Thoracemve succingentem, singulis costis alia particularis obtigit, quam alteram succingentem Costas Membranam Græcos vocasse, reor, &c.*

Posterior idem asserit, Cap. iv. Lib. 2. *Interim & Costæ suam habent Periostium: Tertia Pleura Tunica nonnullis, aliis Circumossalis.*

Quibus verbis dicti Auctores mihi contrarium illius quod ex Spigelii Anatomia conceperam, innuere videbantur. Ex ultima Tua demonstratione *ἀυτόπλαις* nobis patuit: *Costas præter Membranam Pleu-*

Pleuram peculiari gaudere Periostio: Neque hoc solum, verum etiam ostendisti, quo pacto *Vasa sanguinea per illud Periostium sint dispersa*, & per *Pleuram porrò cursum continent*; quod in nullis Anatomicorum Tabulis hætenus videre licuit.

Magna quoque admiratione conspeximus, *Vasorum Intercostalium trunculos non per Membranam Pleuram, neque ejus duplicaturam, verum sub iis decurrere, eosque immediatè à Periostio investiri non minus, ac Costas*, quod nunquam ab aliis notatum vidi, quotquot pervolvi Auctores, uno omnes ore asserunt, *Vasa sanguinea hæc inter dictam duplicaturam dispergi*: Nobis autem, plurimos ramusculos è trunculis Intercostalibus oriundos, ostendisti, præsertim per *Lamellam Costas respicientem, ut & paucos per Lamellam internam Pulmonem spectantem, nequaquam trunculi autem inter duas hæc Lamellas locantur*.

In cadaveribus Tuis, elapso ab hinc biennio, conservatis, observavi porrò supradictos Intercostales trunculos per *inferiorem internamque Costarum* sulcos decurrentes, longè plures, imò innumeros Musculis intercostalibus soboles largiri, quàm mihi imaginari potuerim, aut ullus Auctorum manifestaverit; horumque reptatum mirabilem haud sine admiratione contemplari potui.

In eodem præterea subjecto distinctè satis *Vasa sanguifera spatia costarum intercartilaginea perreptantia, & præsertim à Vasis Mammarum internis ortum ducentia, conspicienda erant*: ut silentio præteream, quo ritu illa per *Ossis sterni periostium & Pericardium quoque disseminentur*.

Miror fanè nullum hætenus Auctorem hæc delineasse *Vasa*; sed quid dico, delineasse? Plures, ubi de eorum ortu agunt, valdè discrepant; & quod plus est, *Pericardium quoque describentes, de Vasis ne quidem cogitant*.

Inter Antiquos Vesalius: de Hum. Corp. Fabr. Cap. VIII. Fol. 728. *Hoc (de Pericardio loquitur) nullas ferè Arterias in se dispersas obtinet, neque etiam Venas, nisi perquam tenuissimas, ab illis ferè exortas, quæ intersepientibus Membranis tanquam in Omentum digeruntur, &c.*

Andreas Spigelius de hum. Corp. Fab. Cap. v. Fol. 348. *Pericardium describens, nullam planè Vasorum mentionem facit, quæ etiam in Tabulis Professoris Bidloi non video.*

Andreas Laurentius de Pericardii Vasis hæc refert Cap. IX. fol. 347. *Venas habet communes à Phrenicis & Peculiarem à ramo*
Subcla-

Subclavio, quam Capsularem vocant : omninò de Arteriis tacet.

Clarissimus de Marchette, Pag. 113. inquit, *Arterias Pericardium habere ab Arteriis Mediastinis, & propter exiguitatem vix observabiles.*

Doctissimus Blasius in sua Anat. Cap. 2. Fol. 124. sequentia de Pericardii Vasis tradit. *Vasa habet, inquit, omnis generis, Mediastina dicta, Venas à Cava, Arterias ab Aorta.*

Insuper Veslingius in Syntag. suo Anat. Pag. 145. *Pericardium vix conspicuas obtinere Arterias*, refert; Cui assentiri videtur Bartholinus Pag. mihi 350. ubi dicit, *Pericardium Venas habere parvas, infra à Phrenicis & supra ab Axillari, Arterias autem nullas facile apparentes*; Verùm quàm alienum hoc sit à veritate, in antedictis Tuis cadaveribus sæpenumero vidi. In quibus Pericardia facilè apparentibus & innumeris, miroque insuper repectu decurrentibus scatent Arteriis.

Exhibuisti nobis præterea in Cadaveribus Tuis, Glandulam Thyrium, in qua clarè ostendisti, quòd scilicet Vasis sanguiferis non solùm gaudeat parte exteriori, sed & interiori, tantàque insuper copiâ, ut ubique summâ rubedine perfusa esset hæc Glandula.

Ita ut nemo certè contendere audeat, quin in Cadaveribus arte Tuâ præparatis non distinctiùs quàm olim, tam Vasa sanguifera, quàm alia innumera conspici possint.

Proinde, Clarissime Vir, nisi iterata mea petitione nimis molestus Tibi essem, omnibus hoc studium colentibus non inutile fore, reor, ut aliquantum temporis ab aliis Tuis occupationibus animum abstraheres, & veram perspicuamque dictorum Vasculorum distributionem per figuras, publici juris faceres; Ea certè ratione omnibus facem accendes. Vale Clarissime Vir, & mihi meisque conatibus favere perge.

Nobilitati Tuæ

Dabam Amstelædami
iv Nonis Septemb.
M.D.C.XCV.

Addictissimus & Observantissimus

JOH. GAUBIUS.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,*Philomedicum, de Epistola Anatomica, Problematica II.*

Responſionem meam, Vir Ornatiffime, tibi haud ingratam fuiſſe ex ultimis litteris iv. Non. Sept. ad me datis, percepi, in quibus alia denuò & longè à præcedentibus diverſa video propoſita; & primò affectare mihi videris, ut Tibi communicare velim alteram Scroti præparationem, quâ Scrotum lapidis inſtar induratur. Id, Or. Vir, perficitur artificiò quòdam tam ſingulari, ut in eo ultra triginta & quatuor annos deſudaverim. Nil enim adeò difficilè puto, quam partes corporis humani, & præfertim Scrotum, deletis naturalibus rugis, ut & Lineâ ſecundum Scroti longitudinem protractâ, ita præparare, & ſervatò colore, & amplitudine naturali, ſine rugis præternaturalibus, lapidis inſtar, eò modò indurare, ut Vaſorum reptatus longè diſtinctiùs appareat, quàm in corpore vivo, aut jam demùm deſuncto; Proinde facilè, ut ſpero, connivebit Dominus, quòd voto tuo reſpondere, Scrotique præparationem ſupra citatam publicè notam facere nondum induci poſſim, neque, ut mihi perſuadeo, id à me exigas, cum mecum perpendas, quàm multi dentur, qui inſtar Corniculæ Æſopicæ alienis ſuperbire gaudeant plumis: Accuratam autem delineationem arteriarum anterioris partis Scroti Tibi denegare nequeo, quam Tabulæ ſecundæ Figura ſecunda repræſentat.

Hiſce tranſactis, progredior ad ſecundam Tuam petitionem, nimirum ad delineationem Vaſorum per coſtarum Perioſtium, ut & Pleuram diſſeminatorum; equidem benè mones, à nemine hætenus id fuiſſe factum; quatenus in cadaveribus noſtris, ultra biennium conſervatis, necdum induratis, illa ſeſe videnda exhibent: diffi-

cillimum foret omnia vasa sanguifera per integram Membranam Pleuram, ut & perioftia, per totum thoracem per icones illustrare, quam ob causam particulam aliquam sufficere posse, reor, in qua abunde satis omnia vasa, mirè repentia, videre est.

Integram Membranam Pleuram, ut & eam, quæ omnes costas immediatè obvelat, in duas lamellas separare, vix ac ne vix quidem possibile est; ita scilicet, ut in conspectum producantur omnia Vasa sanguiflua, sine quo cursus per interiorem lamellam, costas respicientem; non satis distinctè apparent: Quod si autem cadavera hæc nostra, ultra biennium conservata, indurata, & in Mumiam conversa essent, accuratius id fieri posset. Proinde, Orn: Vir, si harum membranarum particula aliqua arteriis instructa sufficere potest, sicuti in privato Collegio Anatomico hisce diebus ostendi, Tabulæ secundæ figura prima eam exhibet,

Venas non addo, quod, quum Arteriarum sint comites, eundem observant in hisce partibus cursum, & sic minus in figura obfcuratur reptatus arteriarum.

Quò ad trunculos Vasorum intercostalium, neutiquam illos membranæ Pleuræ, ejusve duplicaturæ, sed costarum perioftio inhærere, non solùm nuper indigitavi, verùm etiam dictos jam trunculos à musculorum intercostalium tendinibus muniri ac investiri, demonstravi.

Quo situ trunculi à vasis mammariis internis oriundi per spatia costarum intercartilaginea decurrant, & qualis eorum sit distributio non solùm per musculos, spatia Costarum intercartilaginea occupantes, verùm etiam per membranam, Ossis sterni utramque superficiem, præsertim interiorem investientem, distinctissimè privatim exhibui in subjecto quodam, in Mumiam converso. In eo conspiciebantur Arteriæ Mammariæ internæ inordinata ramificatione trunculos largiri marginibus cartilaginum Costarum, Variis enim in locis dictas arterias Mammarias non solùm trunculis suis irrigare demonstrabam inferiorem Limbum cartilaginum Costarum, verùm etiam superiorem, secus ac in spatiis interosseis, ubi rarissimè, si unquam, binis trunculis singularem Costam infra supraque ditari, observavi: In aliis autem objectis demonstravi quoque dictos trunculos intercartilagineos per solum marginem superiorem, in aliis locis, per inferiorem disseminari.

Hinc patet post vulnera in parte Thoracis anteriore inflicta, illiusque cavum penetrantia, sanguinem copiosum, non minus posse promanare ex tali vulnere, quatenus pertingit ad Limbum superiorem,

rem, quàm inferiorem, secus ac in spatiis interosseis; quandoquidem vasorum Trunculi, sicuti dixi, per utrumque Limbum cartilagineum inordinato cursu sæpè distribuuntur. Authores in conficienda Paracentesi cultellum altera parte obtusum cautè commendant, quò minus in illa operatione vasa intercostalia Limbum inferiorem obsidentia, lædantur, & quia in Anatomicorum scriptis nullæ visuntur figuræ, verum reptatum vasorum sanguineorum per spatia costarum intercartilaginea illustrantes, nec satis exactè quoque Auctores, quem habeant situm, indigitarint, plures sibi imaginantur, vasa, spatia Costarum intercartilaginea prospicientia, pari passu ac modo per solum marginem inferiorem decurrere, quod tamen à veritate alienum esse, Tab. secundæ, Fig. tertia designat.

Tertiam quod attinet propositionem, Rectè in ea mones, Ornatissime Vir, arterias per pericardium distributas non tantummodo à nemine hæctenus delineatas, verùm etiam à variis neglectas, aut rudiori tantùm Minerva descriptas, neutiquam verò depictas fuisse; id quod nequaquam mirari subit, quandoquidem sub vulgari cultro Anatomico rarè aut nunquam apparent. In cadaveribus nostris ultra biennium conservatis tam distinctè eas in Collegio privato indigitavi hisce diebus, ut nihil manifestius in toto corpore demonstrari possit.

Petitioni itaque Tuæ, & in commodum denique Studiosæ juventutis ipsemet eas delineavi. Vide Tab. 2. Fig. 4. in qua arteriæ pericardiæ adeò numerosæ per Pericardium disseminantur, ut per pauca, si ullæ, partes membranosa reperiantur, copiosioribus arteriis instructæ, & quod monendum; dictæ arteriæ per pericardium distributæ, multò sunt numerosiores, atque in subtiliores ramusculos divisæ, quam dictâ figurâ exprimere potui; Arteriæ hæ a quinque locis ortum sæpissimè ducunt, quemadmodum subsequenter literis repræsentatur in Fig. IV. ubi A. A. arterias Pericardio-Diaphragmaticas designat, à me sic appellatas, quandoquidem illæ non solum Pericardio, verùm etiam Diaphragmati communes sunt: Hæ arteriæ in utroque latere Pericardio annexæ, varios ramulos illi largiuntur. & sic ulterius distribuuntur per Diaphragma. Quò ad exortum, in eo mihi ipsi haud possum satisfacere, cogor itaque hoc differre, donec clarius illud mihi constiterit.

B. B. Ramos arteriosos, à diaphragmaticis arteriis oriundos, sursumque delatos, ac per pericardium excurrentes, denotant.

C. Surculum proponit descendente, & prodiente à sublimiore parte arteriæ mammariæ internæ, qui variis in locis unitur sur-

culis Pericardio-diaphragmaticis, ut & iis, qui ortum ducunt ex arteria diaphragmatica, oriturque illa à superiore parte arteriæ mammaræ internæ.

D. Conspiciendos exhibet abscissos trunculos à Mediastina arteria productos, quorum ramusculi cum prædictis, variis in locis quoque copulantur.

Notandum interim, quod in omni quidem subjecto Pericardium tot Arteriis sit ditatum, verùm in alio plures emergunt ab hoc, in alio plures ab illo arteriæ trunculo.

Notatum insuper hîc volo, me venas non addidisse, quò arteriarum cursus distinctius possit conspici, aliàs enim inter utriusque tam venarum, quàm Arteriarum plexum facilè confusa delineatio oriretur.

In quarta denique propositione, Ornatissime Vir, à me exigis delineationem vasorum per Glandulam Thymum disseminatorum; temporis autem penuria hac vice Tuæ petitioni hac in re satisfacere, mihi non permittit, ideóque excusatum habeas peto.

Tuum

F R. R U Y S C H I U M.

Amstelodami xv. Nonis
Novemb.
M DC XCV.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ SECUNDÆ.

FIG. I.

Repræsentat portionem membranae pleuræ, arteriis innumeris instructam, & aciculis in planum extensam.

A.A.A.A. Ramuli arteriosi ex arteriis intercostalibus oriundi, quorum extremitates miro reptatu per lamellam Pleuræ, costas respicientem, ut & per periostrium costarum, exspatiantur

FIG. II.

Exhibet distributionem arteriarum per Scroti humani partem anteriorem & ut earum cursus distinctius conspectui nostro sese offerat, ablata sunt omnia illa, quæ visum obnubilare possunt, & sic aciculis extensa hæc pars offertur.

A. A. Arteriæ per Scroti partem anteriorem dispersæ, variisque in locis sibi invicem copulatæ; Harum origo est ex arteriis Hypogastricis, Pudendis, & aliis adfitis.

FIG. III.

Conspiciendâs exhibet portiones arteriarum mammariarum internarum, cum suis ramificationibus, idque è corpore pueri.

A. A. Portiones arteriarum mammariarum internarum.

B. B. Membranae Pleuræ, ut & Periostrii arteriolæ, posteriorem ossis sterni partem obsidentes.

C. C. Dictarum arteriarum rami per spatia Costarum intercartilaginea dispersi.

D. D. Arteriarum intercostalium portiones abscissæ.

* Earum inosculationes cum iis quæ per spatia costarum intercartilaginea reptant,

E. E. Rami arteriosi, sanguinem non solum per Limbum inferiorem, verum etiam per superiorem derivantes.

FIG. IV.

Complectitur partem Pericardii anteriorem, in planum aciculorum ope, expansam.

A. A. Arteriæ Pericardio-diaphragmaticæ.

B. B. Rami arteriosi ex arteriis diaphragmaticis orti.

C. Surculus arteriosus à parte superiore arteriæ mammariæ internæ prodiens.

D. D. Rami arteriosi à Mediastina arteria producti, præter hosce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem posteriorem perreptantibus, ex intercostalibus oriundis, quos hic repræsentare haud potuimus, parte scilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.

E. E. Rami arteriosi pericardio-diaphragmatici per diaphragma disseminati.

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA

Anatomica, Problematica

TERTIA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM.

M. Doct. Anatomiae, ac Botanices Professore;

De Arteriis per Cordis substantiam, ejusque Auriculas dispersis, ut & de egressu Arteriæ Aortæ è Cordis Tholamo sinistro.

Clarissime, nec non Doctissime

VIR.

I unquam verum Senecæ illud effatum; *multum quidem egerunt, qui ante nos fuerunt, sed multum adhuc restat operis, restabitque multum.* Nunquam certè manifestum id magis quàm in studio Anatomico.

Quam latè sese extendat, nulli rectè notum esse potest, quàm qui ipse in illo versatur, operâque sedulâ manus applicat operi; cum primis autem Tibi, Clarissime vir, in Anatomicis adèò desudanti, qui diurnâ nocturnaue manu versare soles Anatomem, nec minutissimam corporis humani particulam intactam relinquis, quo minus accuratè adeo ante oculos omnia ponas, ut plures Anatomici parcè admodum & molli levique brachio de variis corporis humani partibus egisse videantur: Nunquam enim à Te discedo, quin aliquid novi ex demonstratione Tuâ viderim, doctiorque abierim, de quo cæterorum Anatomicorum perplures, vel adhuc inter sese dimicant, vel omninò tacent.

Firmirer mihi hæctenus persuasus fui, Cordis Auriculas pabulum haurire & nutriri à majorum vasorum sanguine, in illas copiosissimè irruente: Quotquot etiam hac de materia evolvi Authores, eidem subscribere videntur sententiæ; Quandoquidem eorum nullus de

de peculiaribus Arteriis per Auriculas dispersis, scripserit: Cùm autem in privata nuper à Te habita demonstratione non exiguum modò aliquod vasculum, sed vasa sanguiflua permulta, & frequenti ramulorum serie, per eas diffusa, arbori que furculos egregiè repræsentantia; nobis demonstrares, haud parùm demiratus fui: ea propter hisce visis, denuò ad Authorum scripta me conferre, consultum duxi, eâ scilicet fretus ratione, num in iis forsan adhuc aliquid detegere possem, quo dubitationis meæ nodus dissolveretur; nam in Authoribus evolvendis, vel attentè satis ad ea non advertisse, vel ab illorum sensu & sententia in totum me aberrasse, opiniabar; verùm post assiduam tandem longamque satis investigationem, & oleum & operam me perdidisse, deprehendi, cùm nullus, quos legi Authorum, quod sciam, hac de re verbum attigerit.

Est & alia adhuc difficultas, Clar: Vir, quæ hætenus in suspensio tenebat animum, nec à cujus partibus stare deberet, satis sciebat, quam mihi demonstratione Tua in Cadaveribus ultrà bienium nitidissimè conservatis, egregiè discussisti. Ostendebas enim Arteriæ Magnæ Truncum è sinistro Cordis thalamo profilientem, & antequam Arteriæ Magnæ Descendentis nomen adsciscat, varios emittentem ramos, nequaquam autem ita constitutum, uti plurimorum authorum figuræ docent; verùm clarè demonstrabas, quo pacto ille ascendens Truncus post trium, quatuorve digitorum transversorum ascensum, semicirculum quasi efficiens, descendat, nomenque ascendentis deponens, sese ad inferiora corporis humani membra effundat; Rectè ideò, quòd si bifurcatio aliqua inter Truncum Aortæ ascendentem & descendentem inveniatur, contra naturæ leges esse, monebas. Proinde hac in re Antiquos & plurimos quoque Recentiores, figuris suis crassè hallucinatos esse manifestè satis patet. Clarissimorum Virorum, Vesalii, Casserii, Bartholini & Laurentii figuræ hac in materia mihi nullo modo satisfacere possunt: siquidem omninò à recta delineationis via discessisse, mihi videntur: Nec magis mihi quoque arridet illa delineatio, quam in Tabula vigesima tertia Professoris Bidloi deprehendo, in qua Aortæ Trunci cum ramis subclaviis crucem quasi referunt: Tale quid neque in præparatis Tuis, neque ullis in cadaveribus, me presente, à Te dissectis, me unquam vidisse, fateor; in nonnullis autem bestiis tale quid reperiri posse, haud inficias eo.

Lubens insuper fateor, in nullis Authorum figuris tam veram
per-

perfectamque, Arteriarum per Cordis substantiam distributarum delineationem me antehac nunquam vidisse, quàm in Cadaveribus Tuis, tribus circiter abhinc septimanis, ut & in Cordibus humanis à plurimis jam annis Balsamo induratis, quæ, quod certè admiratione dignum, præter colorem naturalem, pulchrè indurata, nullas ferè exhibebant rugas, Pulmonisque haud destituta, naturalem tamen conservarant situm, secus ac in variorum Authorum Tabulis, quorum figuræ Corda, secundum longitudinem corporis posita, exhibent; Tua verò planè obliquam sedem, mucrone nimirum in lævam vergente, retinuerunt, undè rectè addebas, cordis pulsationem non in pectoris medio, sed circa sinistram thoraci partem sentiri.

Non inconcinnum proindè, Cl. Vir, imò utilissimum & omninò necessarium fore existimo, si datâ occasione, non modò antedictorum cordis Auricularum vasorum, verùm etiàm ipsius Cordis, ut & Arteriæ Magnæ, illiusque divisionis, distinctam per figuras excudi curares delineationem, hac enim methodo, studio Anatomico incumbentes, ad perfectam cognitionem pervenire poterunt; Nec dubitare ausim, Vir Clariss: quin petitionem tam justam à Te flagitanti non sis recusaturus, quandoquidem certus sum, Te eruditionem potius promovere, ac in aliis fovere, quàm in Temetipso admirari velle. Vale Vir Clarissime, & me, ut soles, ama.

T. T.

Dab Amstelædami,
4 Non. Decemb.
M.D.C.XCV.

JOH. GAUBIUS.

FREDERICI RUYSCHII

R E S P O N S I O.

Ad eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

*Philomedicum, ad Epistolam ejus Anatomicam,
Problematicam Tertiam.*

FRIDERICI RUYSCHEI

R. F. S. P. O. W. S. I. O.

Ad ordinem

D. JOHANNEM GAUBIUM

Philosophum, ad Episcopum qui Antiquarium
Philosophum Tertium

Ornatissime Vir.

N ultimis & tertiis ad me datis litteris, video, quòd ultra merita laudibus me exornare coneris, id imposterum parcius, ut fiat, etiam atque etiam rogo: non enim ignoras, uti rectè mones, nihil mihi magis curæ cordique esse, quàm ut eruditionem promovere ac in iis, qui digni habentur, fovere potius, quàm in me illam admirari, aut tantis, auribus certè mihi ingratis, evehi velim laudibus.

Interim Cordis Auriculas à me nuper in collegio privato demonstratas, ad incudem hîc à Te revocari, percipio; quæ ne genio suo vitali & pabulo fraudentur, peculiaribus arteriis opus habent, ut sanguis arteriosus requisita ad nutritionem quantitate ad illas prolaberetur.

Rectè judicas, tale quid à nemine hæctenus Anatomicorum fuisse demonstratum; immò mirandum est quòd hæc arterias adèd magnas & satis apparentes haud viderit Professor Bidlous, qui publicè gloriatur, se hujus nostræ inventionis, præparandi & conservandi cadavera, gnarum non solummodò, verùm etiam jam ante me eam possedisse: Mirari certè subit, quòd figuras illarum arteriarum, quæ hoc nostro artificio facilè sese videndas exhibent, non viderit, neque Tabulis suis inseri jusserit. Jure merito mihi filioque artificii hujus inventionem attribuo, & si illi ante me innotuit, cur publicè, sicut ego feci, illud æstate, & quidem diebus canicularibus non demonstravit? Ad artificium hoc requiritur, non solùm, ut omnia totius corporis vasa sanguiflua, & præsertim arteriosa, nullis, & nequidem illis, quæ per tunicam Ossicula Auditus investientem sparguntur exceptis, sanguine justa quantitate infarcta, exhibeantur; sed etiam ut ita rigida sint, quò corpore humano eximi possint cum suis ramusculis; Non semel vobis exhibui in collegio privato vasa sanguifera per Lienem, Pulmonem. Hepar, & alias partes distributa, adèd rigida, rubroque colore perfusa, ut non solùm rami, verùm etiam ramorum ramusculi minutissimi, glandulosa substantia exuti & exsiccati, conspici potuerint, suntque dicti ramusculi adèd subtiles, ut nunquam tale quid viderim, vel ab aliis audiverim.

Secundò, requiritur in hoc artificio, ut cadavera temporis suc-

cessu saturatiorem rubedinem præ se ferant, Hoc palam est in ca-
veribus nostris præteritò annò à me publicè demonstratis, quorum
alterum absque pigmento, penillo, fucove nunc factum est multò
venustius ac rubicundiore colere perfusum, ac olim.

Tertiò, postulatur in eo artificio, ut ejus ope in cadaveribus
ita præparatis, & post biennium conservatis, variæ quoque parti-
culæ, immò minutissimæ conspiciantur, quæ aliàs neque in vivo,
neque in corpore jamjam denato, videri possunt.

Quartò, à contractione rugarum præternaturalium immunia esse
debent cadavera, arte eâ præparata, & conservata.

Quintò, qui gnarus est dicti artificii, noverit etiam Lymphæ-
ductus manifestare, idque aliquot post mortem annos, sicuti in
collegio privato eos indigitare soleo: & quod magis mirandum,
dicti Lymphæ ductus, Lymphâ griseâ turgidi, colorem ultrà
biennium conservarunt, nec est cur dubitem, quin per seculum
eundem colorem retenturi sint, modò cadavera, ut soleo, con-
serventur.

Sexto, cui notum est hoc nostrum artificio, illi quoque aperitur
fenestra manifestandi arteriarum extrema quòd scilicet ea in omnibus
corporis partibus haud sint ejusdem constitutionis, neque ubique
in corpore reticulare faceffant; & quòd per consequens in sangui-
nis transitu ex arteriis in venas diversitas quædam exsurgat, prout
illa in hac vel illa parte peragitur.

Septimò, ignarus quoque non erit, quid sint Glandulæ conglobatæ,
easque neutiquam tales esse nexus, quales dicuntur à Neotericis.

Octavo, noverit quoque, aut saltem facilè perveniet ad notitiam,
quòd non nullarum arteriarum extremitates fricatione in simplici
aqua sint dissolubiles, recenter quamvis è corpore exemptæ, hæc
cum contentis si quis pro parenchymate Antiquorum habere velit,
non repugno.

Nonò, ope hujus inventi manifestavi quoque discipulis meis,
liquorem, ad humectandos oculos destinatum, & in tenuissimis
Palpebrarum vasculis contentum, ita posse condensati & præcipi-
tari, ut post mortem distinctissimè in conspectum producat.

Ejusmodi Cadaveribus Juvenum, ultra biennium conservatis,
si ejus Musæum instructum atque ornatum habet, quare hætenus
non exposuit demonstranda, ut ego feci præteritis diebus canicu-
laribus?

Artificio hoc nostrum in tenebris hætenus latuisse luce meri-
dianâ

dianâ clarius constat, illudque confirmant variorum Anatomicorum figuræ, quæ parcè & frugaliter variis in librorum locis exhibitæ, conspiciuntur.

Si Deus T. Opt. Max. vitam, valetudinem, ac otium mihi dignabitur largiri, hujus artificii ope plura, Anatomicis hæctenus incognita, me in lucem prolaturum spero. Sed ut ad viam, unde digressus sum, redeam: Arteriis Cordis substantiam pervagantibus Coronariarum nomen imposuerunt Authores, idque meritò, quandoquidem trunculis suis ex Aortæ radice, supra valvulas semilunares oriundæ, Cordis basin ambiunt; nemo autem hæctenus numerosam earum prolem, & divaricationes, ut distinctè sese videntas exhibeant, perfectè delineavit (vide Tab: tertiæ fig. 1.) multò minus arterias, per Cordis Auriculas innumeris ramulis superbientes; Hæ autem ab Arteria Coronaria in utroque latere prodeuntes, per Cordis Auriculas quaquaversum disseminantur, dicunturque à me Cordis Arteriæ Auriculares, quarum usus est sanguinis arteriosi debitam quantitatem auriculis largiri ad nutritionem & calefactionem.

Supradictæ Arteriæ Coronariæ per cordis substantiam disseminatæ non solùm Cordi, ut & ejus auriculis sanguinem impertiunt arteriosum, verùm etiam Tunicis radice Trunci Aortæ, id quod ab aliis quoque nondum vidi observatum, neque delineatum, vid. Tab. 3. fig. 1. Lit. D. quam ut accuratè repræsentarem, haud solùm ipsemet delineavi, verùm etiam auxiliares manus sculptori adhibui, sicuti quoque feci in præcedente Tabula 2. in qua Arteriarum ramusculi minutissimi repræsentantur.

Quòad divisionem Aortæ in Truncum ascendentem & descendentem, quemadmodum à Clar: Professore Bidloo in Tab. vigesima tertia repræsentatur, eò pactò me nunquam in corpore humano Aortæ constitutionem vidisse, neque in præparatis meis extare, rectè notasti; multò minus memini, me unquam observasse in corpore humano Arterias Subclavias pari passu & æquali ferè capacitate aut diametro emergere, idque è regione sicuti in dicti Professoris Bidloi Tabulis repræsentatur: Præterea illud neutiquam convenire, cum figura ab oculatissimo Louwero in lucem prodita, palam est.

Arteriæ Magnæ, seu Aortæ, truncus è sinistro cordis sinu prodiens, sursum quidem vergit, statim verò arcuatus deorsum reflectitur, nomenque mutans, dicitur Truncus Aortæ descendens; in ea incurvatione, Aorta ramos aliquot largitur partibus supra Corfitis, & præsertim Subclavios Carotidesque, & quod notandum in

dextro latere ut plurimum, si non semper, arteria carotis & subclavia sibi invicem aliquantò spatiò ad exortum in unum coalitæ sunt, secus ac in latere sinistro, ubi seorsum ex Aorta ut plurimum prodeunt, quemadmodum Tabulæ tertiæ figura secunda indigitat.

Ita ut Aorta propriè in duos Truncos à natura haud sit divisa, unus enim idemque est Truncus ascendens & descendens: Siquis tamen hanc Aortam, quatenus ascendit, ascendentem, & quatenus descendit, descendentem nominare velit, non renea; neutiquam verò eam in duas partes ità separatam atque divisam offendi in homine, ut altera pars ascendat, altera descendat, quemadmodum in figuris variorum authorum repræsentatur; Hisce benè consideratis, constabit partes supra Cor sitas, non magis ditatas esse arteriis oriundis è trunco ascendente quàm descendente, nam inter ascensum & descensum largitur Aorta, ut dixi, arterias subclavas & carotides, vide tabulæ tertiæ fig. 2.

Hisce petitioni Tuæ me fatis fecisse reor, & sic finem, ob temporis penuriam, imponere cogor; maneo interim Or: Vir toto pectore.

Totus Tuus

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Dab. Amstelodami
10 Decemb.
1695.

Tab. 3.

Fig. 1.

Fig. 2.

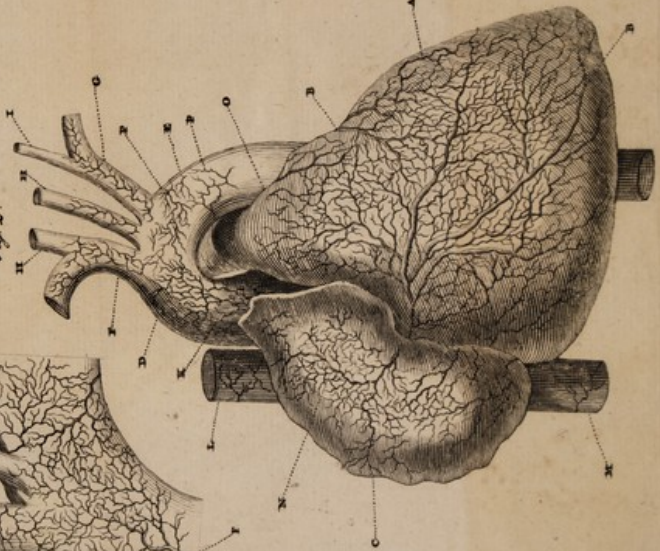
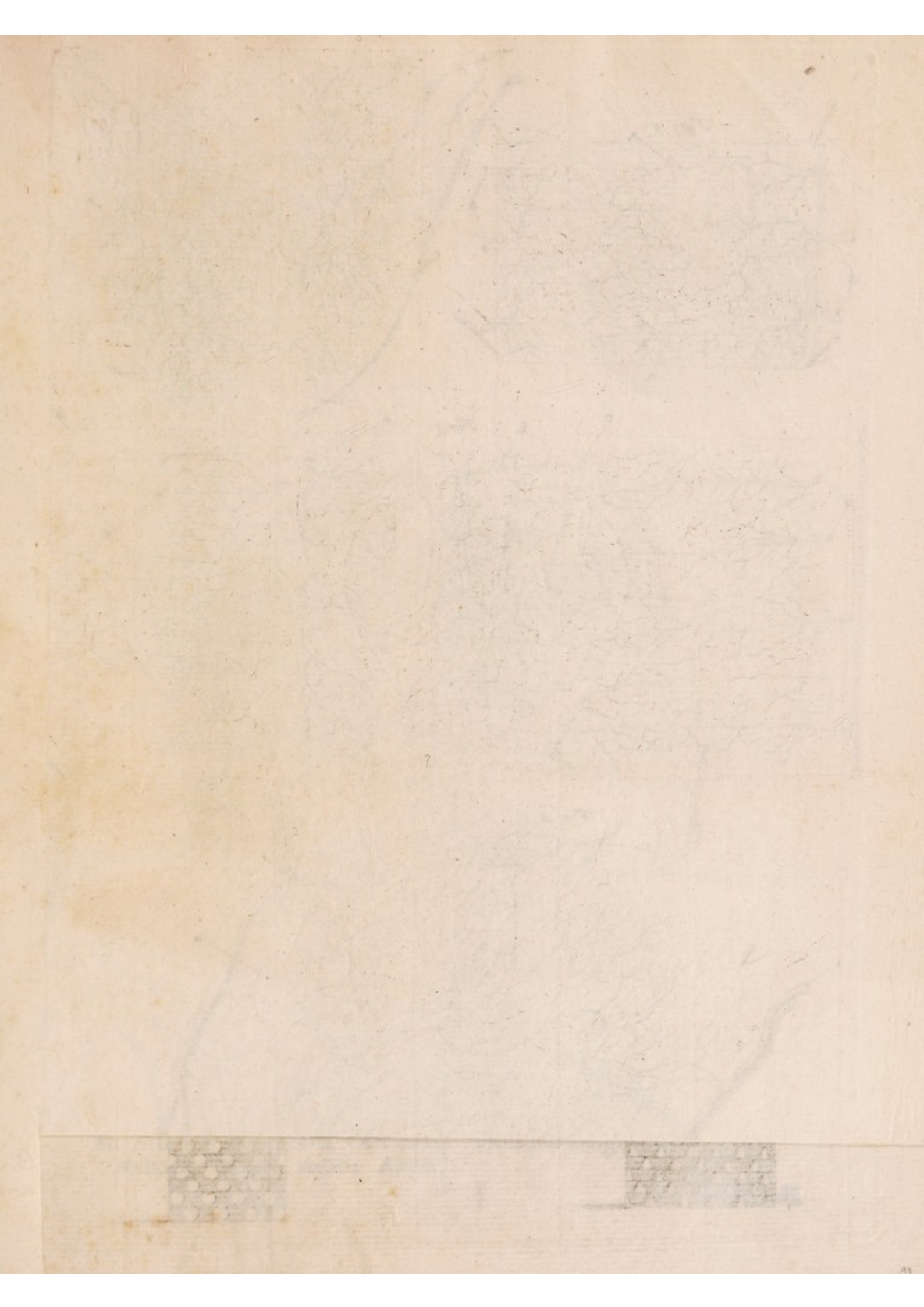

Fig. 3.

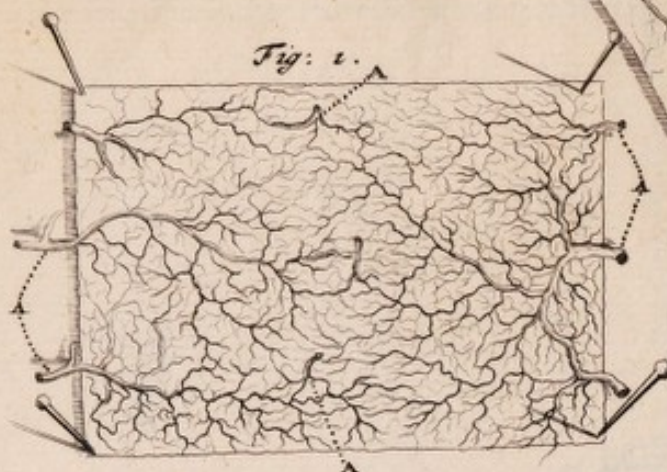

Fig: 1.

Fig: 2.

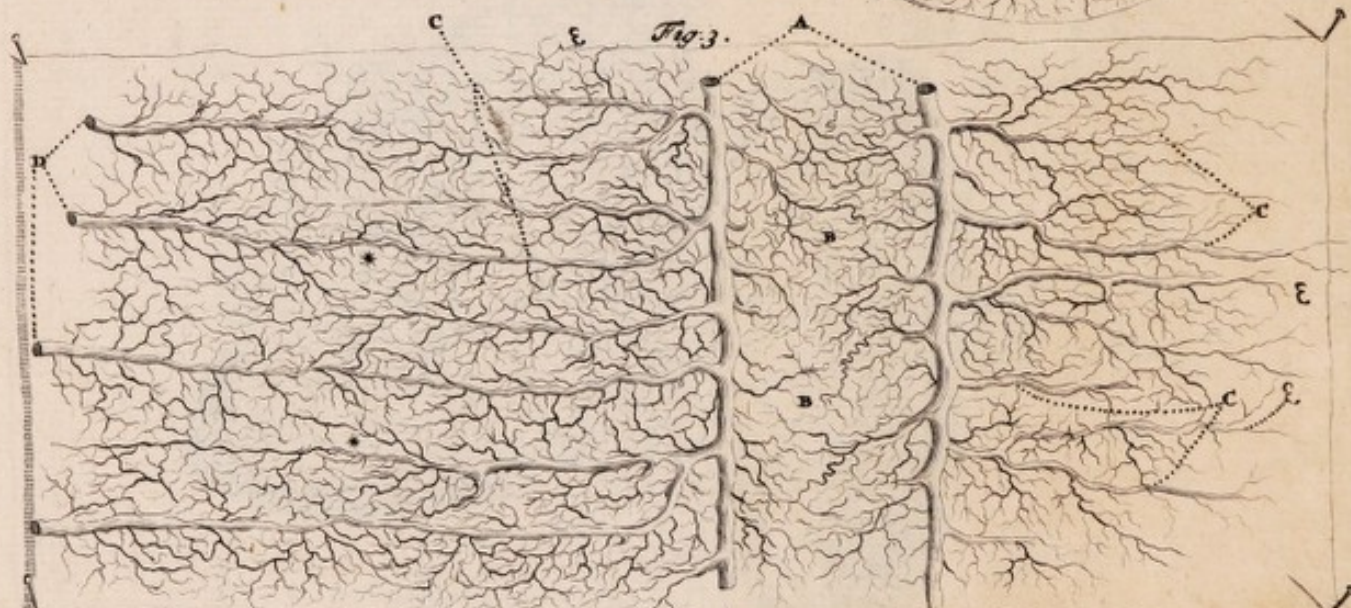
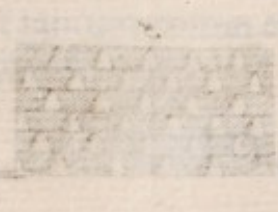
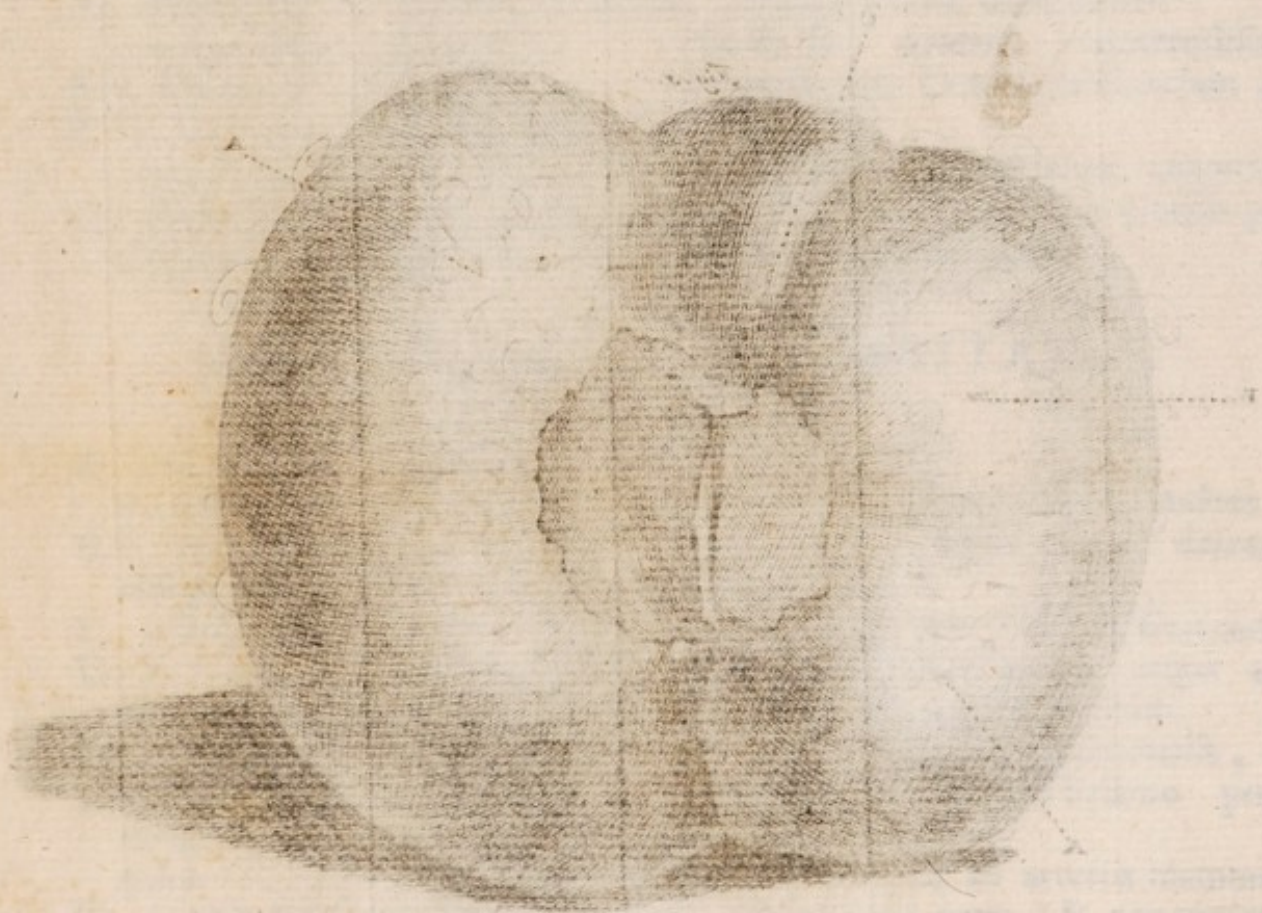
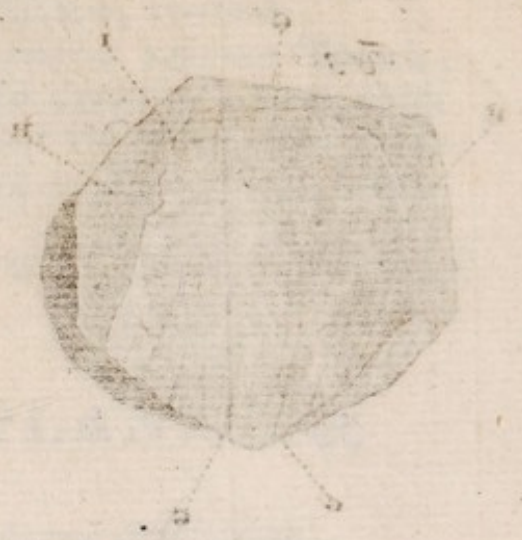

Fig: 3.

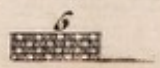
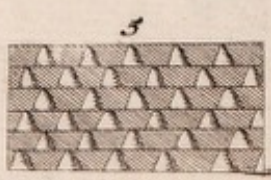
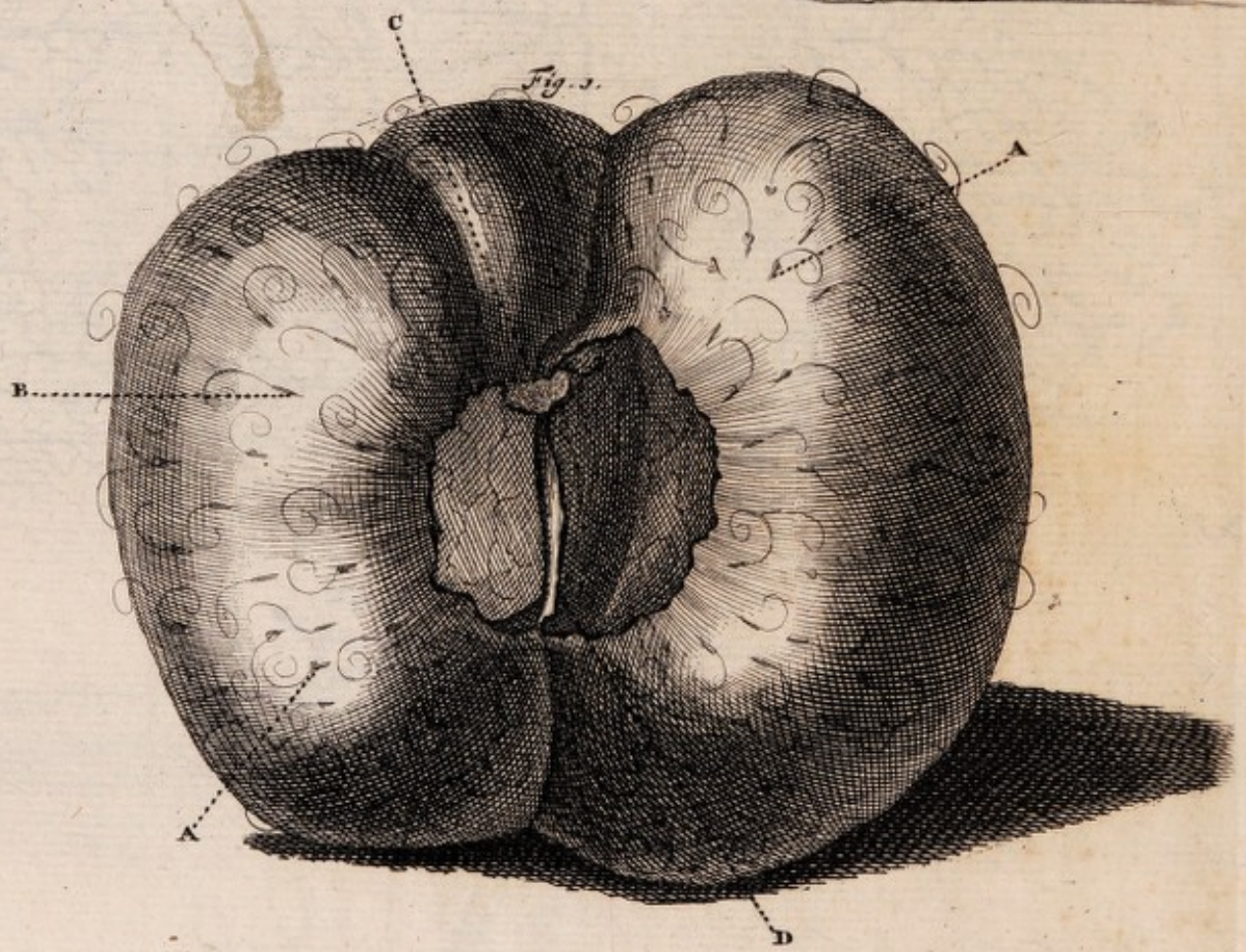
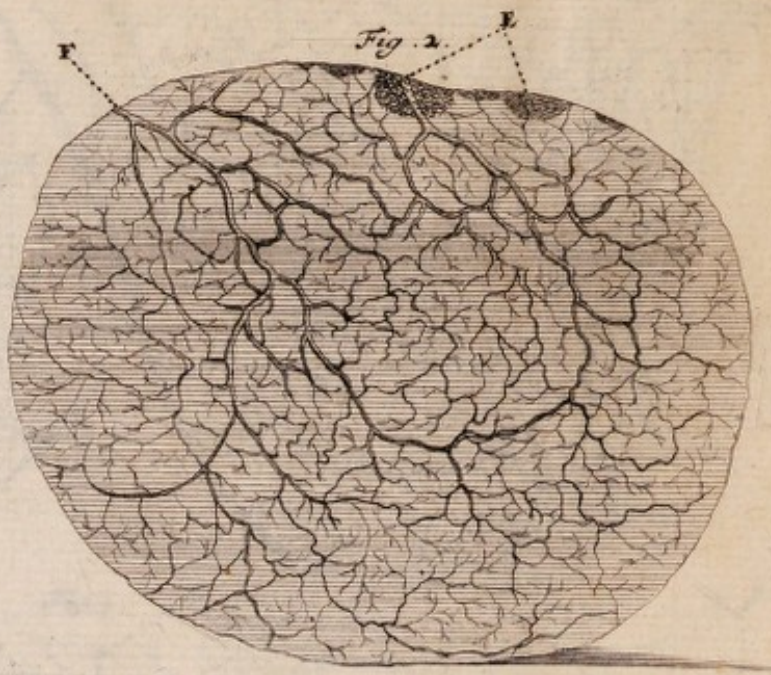
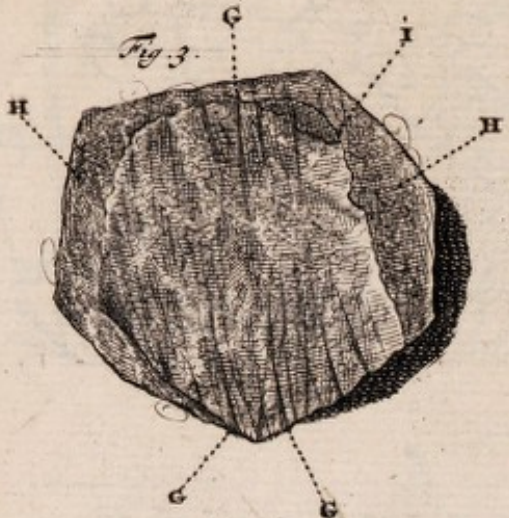

Fig: 4.

TABULA hæc tertia tres exhibet Figuras, quarum prima radicem Aortæ cum suis ramificationibus per Cordis humani substantiam ejusque Auriculas, nec non per Tunicas Aortæ disseminatis, continet.

Secunda autem demonstrat Cor Pueri cum annexis vasorum Truncis; estque hæc figura facta ad objectum à biennio denatum & tam nitidè præparatum atque induratum, ut omnia ferè vasa arteriosa cum suis ramificationibus, quæ supra Cordis dorsum exspatiantur, conspici possint.

Tertia demum Aortæ Truncum, cum abscissis ramis, idque è corpore hominis adulti, indigitat.

FIGURÆ PRIMÆ EXPLANATIO.

A. Radix Trunci Aortæ, è cujus utroque latere emergunt, BB. Arteriæ Coronariæ C.C. Arteriæ per Cordis Auriculas xcurrentes. D. Ramusculi arteriosi ex Arteria Coronaria oriundi, & per tunicas	radicis Aortæ disseminati. E. E. E. Arteriæ numerosissima prole per Cordis substantiam dispersæ. F. F. Trunci Arteriarum coronariarum abscissi, ac pro Cordis postica parte destinati.

FIGURÆ SECUNDÆ INDIGITATIO.

A. Cor Pueri, decem circiter annorum. B. B. Arteriæ per cordis substantiam disseminatæ. C. Auricula cordis dextra. D. Truncus Aortæ, è sinistro Cordis sinu emergens, & assurgens. E. Truncus Aortæ descendens. F. Arteria Subclavia dextra, Carotidi dextræ aliquantò spatiò unita. G. Arteria subclavia sinistra, Arteriæ Cervicali copulata, estque hæc præcedente diametro minor. H. H. Utraque Arteria Carotis. I. Arteria Cervicalis sinistra. K. Arteriola ex Arteria Coronaria oriundæ tunicis radicis Aortæ	prospicientes. L. Truncus venæ Cavæ ascendens. M. Truncus venæ Cavæ descendens. N. Arteriæ per Cordis auriculam dextram distributæ, atque ex Arteria Coronaria oriundæ. O. Radix arteriæ Pulmonalis, è dextro Cordis Thalamo prodiens. P. P. Arteriolæ ab arteriis mammariis internis ortæ, & per tunicas Aortæ distributæ. Notandum interim omnes dictas arterias productiores esse, quàm hic repræsentantur; sunt enim abscissæ, ità ut tantum eorum exortus hic indigitetur.

FIGURÆ TERTIÆ EXPLICATIO.

A. Truncus Aortæ hominis adulti.	D. Arteria Carotis lateris sinistri.
B. Arteriæ Subclaviæ dextræ ramus, è quo arteria carotis dextra emergit. Lit. C. notata.	E. Arteria subclavia sinistra. F. Rami arteriosi ex arteria coronaria orti.

